

tioner af en saadan Art, at de maa anses for uforenelige med de Krav, der maa stilles til et Medlem af Landets Regering. Man kan ogsaa meget vel holde Fæst for Folk, om hvem dette maa siges. Derfor synes jeg, at den Argumentation, som den højtærede Minister anvendte, i sig selv var svag og i Virkeligheden ikke vedkommer Spørgsmaalet.

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at det var vanskeligt at definere, hvad Spekulation er. Jeg ved ikke, hvor vanskeligt den højtærede Minister har haft ved det, men det er jo dog lykkedes for den højtærede Minister at skaffe os en saadan Definition; jeg læste den op i Gaar, den staar i Banklovsforslagets § 9, og det forekommer mig, at den er klar og tydelig. Det kan godt være, det har været vanskeligt, men Vanskeligheden er altsaa overvundet; vi har en saadan Definition. Og den Forklaring, som Ministeren der giver, falder ganske sammen med, hvad der er oplyst i Bankkommissionens Beretning med Hensyn til den højtærede Udenrigsministers Spekulationer i eget Selskabs Aktier. Der er ikke nogen Uoverensstemmelse; der foreligger Spekulation efter den Forklaring, som den højtærede Handelsminister har givet i Banklovsforslagets § 9, saa dette Punkt kommer vi forholdsvis let ud over.

Det næste er dette, at Ministeren saa siger, at han i Almindelighed maa svare nej, naar nogen spørger, om han finder saadan Spekulation i eget Selskabs Aktier forkastelig — i Almindelighed maa svare nej, medens Ordføreren for Partiet Venstre har sagt, at han i Almindelighed svarer ja, dertil. Der staar altsaa tilbage at faa opklaret det, som har almindelig Interesse, hvorledes den højtærede Minister stiller sig i dette specielle Tilfælde, hvor der altsaa er Tale om en Spekulation af den Art, som Ministeren selv har defineret, og i det Omfang, paa den Maade og paa de Vilkaar, som er skildret i Bankkommissionens Beretning. Det synes jeg, det er nødvendigt at faa klart, og jeg vil da bede den højtærede Handelsminister svare paa dette specielle Spørgsmaal. Thi hvis den højtærede Minister lader sit Nej omfatte ogsaa den Form for Spekulation, en Spekulation paa disse Vilkaar, vil det i Virkeligheden sige, at man praktisk talt kan slaa fast, at Handelsministeren i Almindelighed billiger Spekulation i eget Selskabs Aktier. Derfor venter jeg, at den højtærede Handelsminister i dette specielle Tilfælde ikke vil sige nej, men ligesom sit Partis Ord-

fører vil sige: Ja, paa disse Vilkaar, under den Form maa jeg misbillige den og finde den ganske forkastelig. Hvis den højtærede Handelsminister svarer ja, saa bliver han enig med sit Partis Ordfører, saa bliver han enig med det store Flertal i dette Ting, og jeg tør sige: med det store Flertal i Befolkningen, og Konsekvenserne deraf synes jeg er lette at drage. Og jeg tror ikke, den højtærede Handelsminister kan sige nej, thi hvorledes skulde det være muligt, at Handelsministeren, der forelægger dette Lovforslag for os i Samarbejde med Partiet Venstre, som dette Partis Minister skulde kunne svare nej paa Spørgsmaalet?

Den højtærede Handelsminister kom ind paa nogle Bemærkninger om den saakaldte Trustlov og sagde, at han havde nok forstaaet min umaadelige Kærlighed til at spænde Erhvervslivet ind i faste Rammer, kontrolere det paa alle Omraader, fastsætte bestemte Priser og drage hemmelige Forretningsoplysninger frem. Det er stærke Ord, den højtærede Minister bruger om det Forslag, som hans eget Parti og hans egen Regering, ganske vist i en lidt anden Sættelse, har fremsat her i Tinget. Thi det, jeg har taget Ordet for, er jo slet ikke det, som Ministeren lægger mig i Munden. Naar den højtærede Handelsminister andetsteds i sine Bemærkninger advarer imod i denne Diskussion at lægge noget ind, som skulde have rent agitatorisk Indhold, hvorledes vil den højtærede Minister da kunne undgaa at dømme sig selv ved de Bemærkninger, han her har fremsat? Jeg har slet ikke nogen Kærlighed til at spænde Erhvervslivet ind i faste Rammer, jeg gav oven i Købet i mine Ordførerudtalelser i Gaar Udtryk for den modsatte Opfattelse. Jeg har ingen Lyst til at kontrolere paa alle Omraader og fastsætte Priser eller forlange Oplysninger fra Selskaberne, som ikke vedrører Offentligheden, ingenlunde. Nej, jeg har Lyst til at skabe en Lovgivning paa det Grundlag, som Venstre har stemt for, og som Venstres Regering har fremsat Forslag om og altsaa derved har erkendt var nødvendig overfor en Bevægelse i Tiden, der er noget afslappet i Øjeblikket paa Grund af Krigens Eftervirkninger, men som selvfølgelig kommer igen, som gaar ud paa ved Aftaler, ved Sammenslutninger, ved hemmelige Konferencer, paa mange forskellige Maader at søge dannet en Eneretsstilling, en Monopolstilling, for en vis Vare eller en vis Art af Virksomhed og benytter denne Ene-